

Practica studenților

Cei 22.000 studenți din facultățile și institutele tehnice din țară își încheie zilele acestea stagiile practice de vară desfășurate în mari fabrici și uzine, șantiere de construcții și institute economice. Sub îndrumarea cadrelor didactice universitare și a specialiștilor din întreprinderile respective, tinerii s-au familiarizat cu procesele tehnologice și au însușit noile procedee de lucru, au participat direct la montarea utilajelor și agregatelor, precum și la elaborarea tehnologiei de fabricație. Paralel cu activitatea practică, ei au scris și o parte din datele ce le vor servi la elaborarea proiectelor de diplomă și la realizarea lucrărilor științifice în cadrul cercurilor studențești.

O dată cu viitorii ingineri, termină practica de vară și tinerii care studiază în învățământul universitar: din facultățile de mecanică, fizică, geografie și arte plastice.

(Agerpres)

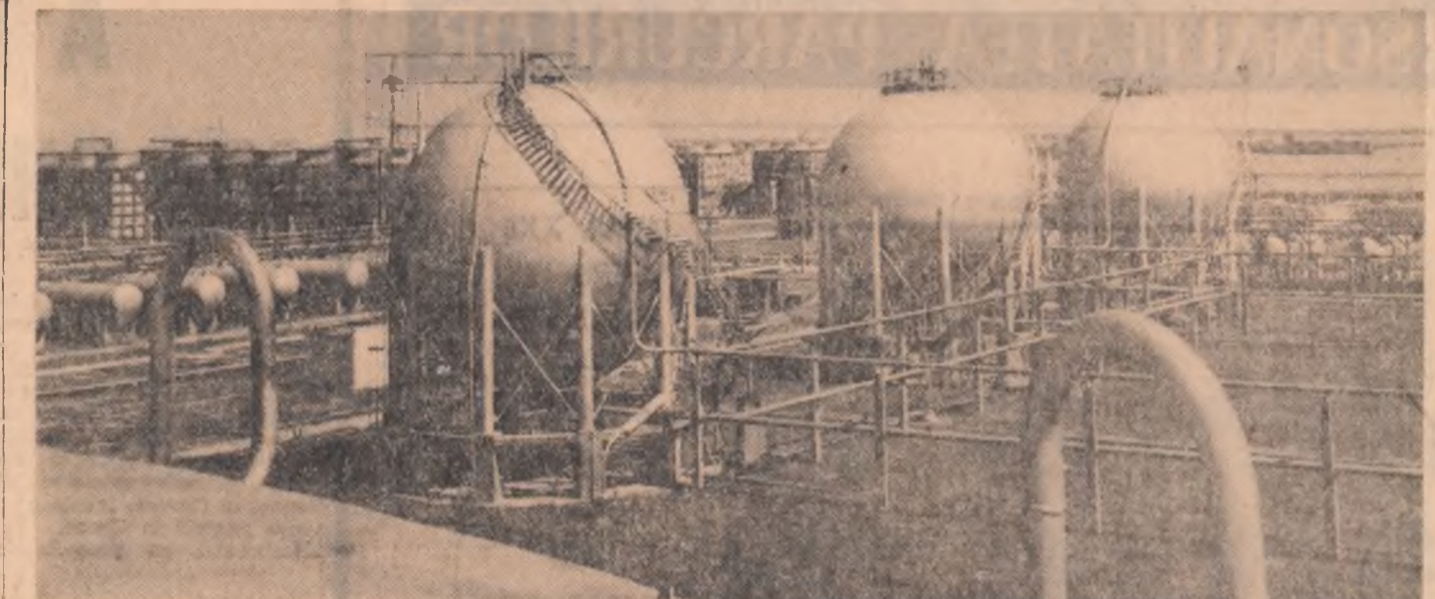
SANTIER UNIVERSITAR '966

Lucrările de extindere a Complexului studențesc din Timișoara au început în mai 1965. Noul obiectiv, aflat încă în construcție, va întregi „orașelul universitar” timișorean cu încă 7 cămine a câte 368 locuri fiecare, un dispensar și o cantină modernă de mare capacitate, la care vor putea lua zilnic masa 3.000 de studenți.

Primele trei cămine au trecut examenul recepției provizorii la 1 iulie 1966, adică după 13 luni de la inaugurarea lucrărilor. Normativele existente prevăd însă executarea unui asemenea obiectiv în circa 7 luni de zile. Cele trei cămine ar fi trebuit deci să fie gata la 1 ianuarie 1966! Prin contract, constructorul — Trustul regional de construcții Banat — se angaja în fața beneficiarului — Institutul politehnic Timișoara, ca reprezentant al Ministerului Învățământului — să respecte asemenea prevederi, să execute lucrări de calitate. Invocând diferite prețuri — cauzele reale fiind lipsa unei riguroase organizări în folosirea utilajelor și forței de muncă pe acest șantier cit și neglijarea de către constructor a lucrării contractate — TRC Banat a trebuit să-și ceară scuze și să amâne darea în folosință a căminelor până după vacanța de iarnă a studenților.

În strădania de a-și îndeplini cât mai curând promisiunea,

constructorul au trecut însă foarte ușor peste amănunte... esențiale pentru calitatea lucrărilor executate. Conducerea Trustului regional de construcții Banat a considerat lucrările terminate și, în consecință, la sfârșitul lunii februarie solicita Institutul politehnic, printr-o adresă semnată de directorul general Gheorghe Ciulea, pentru recepția lucrării. La începutul lunii martie căminele au fost însă vizitate și de reprezentanții ai Comitetului de Stat al Planificării și ai Ministerului Învățământului. Nota adresată de Comitetul de Stat al Planificării — nr. 107.254 — Ministerului Învățământului ține loc de orice comentariu. Pentru edificarea cititorilor rezultă din ea: „La cămi-

Raliindia Brazil. Aspect din parcul de gaze lichelate

Foto: AGERPRES

SCUZE CARE NU MAI AU DE MULT NICI O SCUZĂ

nele 4, 5, 6, de pe șantierul complexului social studențesc s-au executat finisaje sub orice critică. Tencușile sînt necorespunzătoare, prezentînd denivelări grosiere, iar muchiile nu sînt în linie dreaptă, din care cauză s-au creat goluri între pervazuri și pereții la uși și la dulapurile zidite în perete. Numeroase porțiuni sînt insuficient drăcușite. Vopselile și zugrăveala au fost aplicate pe suport umed și au apărut numeroase pete. La tencușile există degradări provocate de folosirea unui var insuficient stins.

Mozaicul de pe coridoare și din grupurile sanitare este de slabă calitate, iar materialele care înlocuiesc faianța au fost montate neingrijit.

Cum, pe lângă acestea, se constată că și alte lucrări sînt de calitate necorespunzătoare, C.S.P. recomandă beneficiarului să analizeze împreună cu constructorul ce lucrări trebuie refăcute și să nu accepte decît lucrări de calitate, corespunzătoare normativelor. În nota amintită, situația calității lucrărilor este calificată ca „deosebit de serioasă” și, ca urmare, se arată că în cazul în care remedierile nu vor fi executate la termen, este indicat ca beneficiarul să se adreseze Arbitrajului de Stat, după ce în prealabil lucrările vor fi examinate de Inspectia de stat pentru construcții a Comitetului de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistematazare.

Recepția căminelor n-a putut avea loc prea curînd, așa cum se grăbise să ceară constructorul. Se semnalează beneficiarului, constructorii s-au scuzat și au trecut la lucrări de refacere și remedieri. În sfîrșit, la începutul lunii mai, pentru a-și spîrșii pe constructori, se întrunește o comisie de specialiști pentru o așa-numită „recepție de dare în folosință”. Și cu acest prilej s-au înregistrat numeroase deficiențe de calitate la finisaje. Calificativul acordat lucrării vorbește de la sine: „satisfăcător”. Reprezentanții TRC Banat au fost din nou de acord cu recepția beneficiarului. Și-au cerut iarăși scuze și au făcut din nou promisiuni că vor trece imediat la executarea remedierilor. Termenul final: 30 septembrie. Recepția provizorie oficială din 1 iulie 1966 găsește însă lucrările de finisaj interior în aceeași situație. Mai cuprinzătoare, recepția acestora s-a realizat în două categorii de remedieri și lucrări de refacere (la acoperiș, corpurile de intrare, subsolul tehnic). Din nou, scuze din partea constructorului. Termenul final de executare a reme-

dierilor este fixat pentru data de 20 august 1966. La 20 august constatăm însă că n-au fost executate nici jumătate din aceste lucrări...

Conform contractului, la sfîrșitul acestui an, urmează să fie dată în folosință cantina complexului. Stadiul lucrărilor i-a îngrijorat însă pe beneficiarii în privința respectării termenului de către constructor. Ca urmare, de acord cu constructorul, s-a întocmit un grafic lunar de lucru, prin respectarea căruia să se asigure darea în folosință la timp a obiectivului. Rezultatul: în luna iulie valoarea lucrărilor a fost sub grafic cu 30.000 lei; la 20 august se executaseră lucrări în valoare de 400.000 lei, pentru toată luna fiind planificată suma de 737.000 lei, la care se adaugă restanța din iulie... Solicitat de noi în legătură cu aceste rămîineri în urmă, inginerul Scheidner Carol, conducătorul lucrărilor la acest obiectiv, ne spune că toți cei din cantina va fi gata la 1 ianuarie 1967. Pentru întîrzierile actuale ne-a oferit doar... scuze.

Cu TRC Banat, Institutul politehnic a contractat și o lucrare de reparații capitale în valoare de 99.000 lei la laboratorul de mașini hidraulice. Deși termenul executării ei era 15 septembrie, la 20 august lucrarea încă nu fusese începută. Într-o analiză recentă, reprezentanții TRC Banat s-au scuzat și a promis solemn că vor trece imediat la executarea remedierilor. Termenul final: 30 septembrie. Recepția provizorie oficială din 1 iulie 1966 găsește însă lucrările de finisaj interior în aceeași situație. Mai cuprinzătoare, recepția acestora s-a realizat în două categorii de remedieri și lucrări de refacere (la acoperiș, corpurile de intrare, subsolul tehnic). Din nou, scuze din partea constructorului. Termenul final de executare a reme-

ION TRONAC

PROVERBIALUL „VINEEE!...”

(Urmare din pag. 1)

am fost serviiți, în special de tovarășii Stoenscu Filip. Aducem mulțumiri întregului colectiv al restaurantului...”

Insemnări asemănătoare am găsit și la restaurantul „Pescăruș” din Eforie sud. Intr-adevăr merită laude acest colectiv.

Din cine este format? În majoritate tineri, cei mai mulți veniți de la Barul tineretului din Baia Mare și unitățile comerciale din Satu Mare. Tînuta ireproșabilă, serviciul prompt, grija față de consumator sînt atribuții care dovedesc că fiecare ține la demnitatea sa. O asemenea atitudine plină de respect este un îndemn de a mai reveni la acest restaurant. Prețurile sunt foarte mici, făcînd din meseria lor o artă, tinerii și-au cîștigat un merit deosebit. Acesta este secretul pentru care mulți preferă restaurantul „Pescăruș” din Eforie sud, aceasta este cauza pentru care cu greu poți găsi masă liberă. Să vă prezentăm cîțiva tineri: soții Inceu Silviu și Ioan, Vasile Conci și colegul lor Ioan Nișci, veniți de la un curs de specializare de la Praga, tînărul șef de sală Teceș Iosif, Keskeș Iosif și ceilalți asigură un serviciu ireproșabil celor peste 2.500 de consumatori cîți vin aici zilnic. Responsabilul restaurantului ne-a povestit un fapt semnificativ. Intr-o zi au venit la restaurant mai mulți oameni cu valize. Înainte de a părăsi litoralul au vrut să mulțumescă tînărului ospătar Andrei Mureșan pentru modul cum i-a primit și serviiți.

Atîtă bună civilizație, respectuoasă față de consumatori este o cerință firească care ține de etica muncii. Ea este rodul educației primite de tineri în organizațiile unde-și desfășoară activitatea, de dezvoltarea atitudinii noi, socialiste față de muncă. În rețeaua comercială de pe litoralul înflorit mi s-a spus că și-au făcut din meseria lor un titlu de onoare.

Firma afirmă: categoria I! Dar e convingătoare firma?

Așezat în apropierea mării, Cazinoul din Mangalia constituie un punct de atracție.

Indată ce iei loc la masă, simți însă contrastul dintre arhitectura maiestuoasă a construcțiilor, frumusețea naturii și modul cum ești primit la restaurant. Încerci chiar părerile de rîu pentru că nu ai ales un alt loc. Conștiința astfel că fețele de mese nu au fost schimbate la timp, personalul manifestă puțin respect în raport cu consumatorii; serviciile, scobitorile sînt, paradoxal, o raritate. În schimb și se oferă prof, veritabil, în cantități suficiente, deoarece mînturatul începe înainte de terminarea programului. Surprizele nu s-au terminat. Cafea? Ești primit cu mirare! „N-avem zahăr!” Sifon rece? „N-avem gheață!” etc., etc., plus (adăugăm noi) restaurantul este încadrat în categoria I.

O bună servire constituie una din condițiile principale datorită căreia restaurantele pot fi clasificate în categoria I. Pentru aceasta este necesar să se ia măsuri corespunzătoare: curățenie desăvîrșită, personal de înaltă calificare, un bogat sortiment de mîncăruri și băuturi, etc. etc. Cu ochii și mîna de gospodar nu ar fi fost greu ca terasă „Constanța”, Cazinoul din Mangalia, restaurantul de pe insula Ovidiu să fie numai prin decizie de categorie I. Există norme care se cer respectate și acest lucru trebuie să stea în permanență în atenția forurilor care răspund de asigurarea confortului pe litoral.

Intr-una din zile am trecut și pe la restaurantul „Marea Neagră”. Aici decourul se schimbă. Interiorul este puțin primitiv ca și personalul care servește. O parte din personalul de aici servește fără cămăși sau cu bluze neglijent îngrijite. În plus, vrei un pahar cu sifon? Trebuie să aștepti... Ceri o dată, de două ori, și aștepti asigurată de acel „vinee!” rostit neutrul, profesional. În cele din urmă te scoli de la masă, faci rînd după ospătării care „se ospătează” și cu mari eforturi primești siropul. Cum își poate atrage clienții un asemenea restaurant? Situat în plin centru al orașului nimeni nu a intervenit pentru a se pune capăt unei asemenea situații, pentru că meseria de ospătar, meserie careia îi este proprie politețea, să fie îndeplinită după normele civilizației.

Îată-ne și la elegantul restaurant de pe insula Ovidiu. Curios, deși profilat pentru

POSTFAȚA LA LITORAL '966

Ritm

preparate din pește, acestea lipsesc. Pentru că ai venit să mînci, comanzi altceva, dar constai că nu sînt chifle. Uneori, la insistențe repetate și se aduce chiar și pește. De unde? Acest lucru îl știu ospătării. Ar trebui să-și știe însă și organele de control. Un serviciu sub semnul întrebării și se oferă și la restaurantul „Pescăruș” din Constanța. Pinea și se aduce după ce mîncarea s-a răcit, apă minerală și o raritate aici, deoarece ospătării au sistemul lor de a „vînde vinul”, indiferent de preferințele consumatorilor. Restaurantul este foarte solicitat pentru preparatele sale de pescărie. Din păcate lipsa de control a conducătorilor restaurantului și T.A.P.L.-ului permite unor ospătării să frizeze nepolitica. Ignorînd faptul că oamenii vin la odihnă, că vor să mînce în condiții civilizate, serviciul este departe de a satisface. Dacă nu consumi băuturi spirtoase ești servit ca și cum și-ai dar să consumi pe gratis.

Rezolvăți acest rebus! Noi vă ajutăm...

În raidul întreprins pe litoral am fost puși în situația de a rezolva un rebus ciudat. La Direcția comercială a Sfatului popular al orașului Constanța am fost asigurați că: „Anul acesta au fost trimise cadrele cele mai calificate și în număr suficient. Regiunile s-au achitat de sarcini”. Realitatea înfirmă însă asemenea aprecieri. Să dăm deci cuvîntul unor responsabili care se pare că sînt mai în temă:

Ene Gheorghe, responsabilul bufetului cu autoservire Complex Eforie nord: „Personalul este format din 60 de oameni, cei mai mulți tineri delatași. O mare parte din aceștia nu sînt de meserie ospătării — au fost luați la îndeplinire — lucru care ne creează mari greutăți”. Azat Surmenian, director comercial al Întreprinderii de hoteluri și restaurante Mamaia: „Realizarea planului depinde în final de doi factori: dotare corespunzătoare și personal de înaltă calificare. În general, T.A.P.L.-urile din țară au trimis oameni cu multă experiență. Dar nu în toate cazurile. De la Galați și Cluj am primit și personal de slabă calificare. E explicabil de ce avem neajunsuri la „Delta” și „Flora”. Nici ca-

drele trimise nu sînt suficiente la număr”.

Selectarea cadrelor trebuie făcută din vreme cu mult mai mare simț de răspundere. Restaurantele de pe litoral și-ar câștiga un plus de profit dacă ar fi servite de colective compacte care să nu se schimbe de la an la an, formate din oameni care să nu vină pe litoral doar pentru a profita de soare și apă, ci din cadre fruntase în unitățile unde muncesc în mod curent, care să-și iubesc că meseria, să lucreze cu suflet. Într-o discuție cu tovarășul Aurel Crișan, directorul T.A.P.L. din Satu Mare, care se afla în concediu la Eforie sud, acesta propunea specializarea personalului cu oameni detașați din aceleași regiuni și pe profilarea cu bucurii specifice. Dacă s-ar auzi, „Aici servește colectivul de la unitatea X din localitatea Y” oamenii și-ar face un titlu de mîndrie din buna servire, iar consumatorii ar găsi cu ușurință colectivele și preparatele preferate. Ideea ni s-a părut extrem de prețioasă și din alt punct de vedere. Colectivele fiind omogene, organizațiile U.T.C. ar avea posibilitatea să desfășoare o activitate continuă. Ori cit ar părea de ciudat trebuie spus că în multe unități sezoniere tinerii nu participă la viața de organizație. Or, în ultima instanță atitudinea în muncă este o problemă de educație, sarcină de seamă a organizației U.T.C. Mergînd mai departe, asigurarea colectivelor compacte dă posibilitatea sesizării unor minusuri în concepția unor tineri existînd cadrul propice pentru a se face sugestii utile organizațiilor U.T.C. din unitățile din care au fost selecționați cei detașați pentru cîteva luni pe litoral.

Construcții la Bacău

În cartierul Sîmrodava din orașul Roman, unde recent s-au încheiat lucrările la un microoraion cu 600 de apartamente, a început construcția unui nou microoraion, prevăzut cu 1.300 de apartamente, un complex comercial, cinematograf, dispensar medical și o centrală termică.

În vederea accelerării ridicării noilor obiective, a fost asigurată documentația necesară tuturor lucrărilor prevăzute a se executa aici pînă la sfîrșitul acestui an.

Un alt careu din rebusul litoralului cuprinde tema „a-provizionare”. Nu avem greutăți din acest punct de vedere, ne-au asigurat tovarășii de la Direcția comercială. „Avem mașini suficiente”. Realitatea, însă, ne-a pus în fața altor date. Autoservirea din Complexul Eforie nord, unitățile din stațiune și cele de la Techirghiol sînt aprovizionate cu o singură mașină. Alimentele — spunea tovarășul Ene Gheorghe — ni se aduc în „rate”, înțeli legume, apoi carne, piine, pește etc. De multe ori, zarzavaturile ne vin la ora 12, la diferență de 5 ore de la deschiderea unității. În acest fel nu putem asigura sortimentul de salată solicitat de consumatori. Iată deci o altă problemă care se cere rezolvată cu mai multă atenție.

Toate aceste „amănunte”, la care se adaugă vesela insuficientă din unele restaurante-pensiuni produc îrtări, îndelungi așteptări strict armonia zilei de odihnă de pe litoral.

Fantezie scrisă și contrariul ei preparat în foi de viță

Răsfom ultima Carte de bucate editată în 1965. Peste 2.000 de preparate. Un adevarat tezaur culinar. Consultăm și listele din restaurante. Și aici găsești multe titluri de preparate, dar... numai titluri. Sortimentul real este foarte restrîns. Aproape peste tot aceleași mîncăruri: sarmăluțe în foi de viță, anticot etc. La prînz bătrînele ciorbe de perișoare, ciorba de vacă țărănească, supă de roșii. Rar cite ai oșii te informează că poți găsi renumita ciorbă de burță sau alte preparate.

Artă de a pierde timpul

Aflat la odihnă, deci cu disponibilități numai pentru aceasta, omul caută să-și folosească cit mai bine timpul. Desori da. Altfel... Unele bufețe cu autoservire (Complexul de la Mamaia, restaurantul pensiune Modern, multe bufețe expres din Constanța etc.) respect serviiți mesee la o oră țîrzie. În fața unităților învecinate se adună lume multă, se pierde ore prețioase, iar străzile capătă un aspect neplăcut. La ora prînzului cele mai solicitate sînt restaurantele-pensiune. La Complexul din Eforie nord, de pildă, vin zilnic circa 5.000 de persoane. Cam tot atîtea servesc masa și la litoralul nou cu autoservire de la restaurantul „Pescăruș” din aceeași stațiune. Existența acestor automate ușurează munca, dar se întîmplă un

lucru ciudat. Nota și se întocmește de mîna, și apoi se bate la mașină. Din această pricină ești nevoit să aștepti multă vreme. Cînd ai ajuns în sfîrșit la această constatați cu regret că mîncarea s-a răcit. În alte locuri supraaglomerate există o singură sală. Sint ce-i drept și unități învecinate, cu două asemenea case. Dar... funcționează numai una. De asemenea T.A.P.L. Constanța nu folosește întregul spațiu comercial corespunzător pentru pensiunea de prînz și seara.

Plecînd la odihnă fiecare este interesat să urmărească presa, să trimită ilustrate familiilor, cunoscutorilor. Numai că pentru un ziar, un timbru sau o ilustrată ești nevoit să pierzi multă vreme la rînd. Numărul insuficient de chioscuri specializate pentru aceste articole creează timpuri morți, răpește ore prețioase. Dar nu numai atât. Ești, să zicem la Eforie nord. Stațiunea cu construcții moderne te încîntă, dar ea nu și-a găsit locul meritat pe ilustratele realizate de Editura Meridian. Editura și-a îndreptat atenția mai mult spre Mamaia, explicînd într-un fel,

PRIMATUL COMPETENȚEI

(Urmare din pag. 1)

Dintr-un bun început cele două documente prefigurează realizarea unității necesare în acțiune între școală și Organizația pionierilor. Este foarte important că s-a pornit de la școală. Aceasta, prin structura sa, realizează procesul instructiv-educativ, sub îndrumarea permanentă a partidului. Organizația pionierilor îmbogățește, prin forme specifice, această activitate — n-o dublează, n-o repetă — bucurîndu-se de conducerea directă a partidului și, prin aceasta, de întreaga sa înțelepciune, de tezaurul experienței sale comuniste.

Unitatea instructiv-educativă se realizează, așa cum se preconizează acum, prin conferirea învățătorilor și profesorilor a sarcinii de a conduce detașamentele și unitățile de pionieri. Învățătorul și profesorul dirijate trăiesc zi de zi viața școlii, știu în profunzime ce realizează procesul de învățămînt. E firesc, deci, ca ei să știe ce să nu repete, ce să completeze, ce să întregescă prin activitatea pionierescă. Mă gîndesc chiar la amănuntul, de loc nesemnificativ, că directorul adjunct al școlii va fi conducător de unitate și că, prin aceasta, planurile activității educative ale organizației de pionieri nu vor mai fi o anexă a planului general al școlii, ci vor forma un tot cu acesta, se vor integra în el.

Și pentru că m-am referit la realizarea corelației perfecte între procesul instructiv-educativ — mă gîndesc dacă n-ar fi poate necesar ca, în Statut să apară mai amplu conturul rolului învățătorului în dobîndirea titlului de pionier și în păstrarea acestuia cu demnitate cuvenită. E firesc să ponderează care se acordă factorului educativ dar, mi se pare, va fi necesar să echilibrăm raportul. Acum o seamă de sarcini instructive apar la cele educative; bunăoară, dezvoltarea curiozității, a interesului pentru știință, care de fapt se încadrează în procesul formativ, în proiectul de Statut apare ca sarcină educativă.

Putem afirma că documentele organizației de pionieri, cu îmbunătățirile care, fără îndoială, vor fi aduse în urma dezbaterilor ce au avut loc, crează cadrul cel mai bun, de conținut și de formă, pentru desfășurarea unui complex proces educativ. Ele dau cadrul necesar, dar nicicum nu pot înlocui pe cel care vor lucra cu pionierii se vor mîrgini la acest cadru. Nu e vorba de a căuta cu orice preț forme — așa cum s-a mai întîmplat în trecut — care să disperseze atenția de la scopul urmărit, ci să se aleagă cu discernămînt politic și pedagogic cîteva sarcini fundamentale care să fie realizate cu mijloace cores-

pondante, gîndite, pe parcursul întregii etape de pionierat.

E foarte important să elaborăm mai mult ceea ce intenționăm să întreprindem cu copiii. Sînt sigur că învățătorul și dirigințele vor ști mai bine să facă acest lucru, ei stăpînînd cunoașterea mijloacelor pedagogice.

Mă refer, spre exemplu, la realizarea unei sarcini fundamentale pe a educației: cultivarea la copii a sentimentelor patriotice, a respectului față de trecutul de luptă al poporului, al eroicului nostru partid, al sentimentului mîndriei naționale. Aceasta presupune un larg proces educativ, o înălțuire de acțiuni, care cresc, gradat, de la an la an, pe măsura ce copilul își îmbogățește orizontul de cunoștințe, gama sentimentelor. Nu putem să nu ținem seama de această creștere, și nu diferentiem sensibil activitatea, să n-o nuanțăm, pentru a înălța, științific, ca un constructor, pe măsura vârstei, zidirea sentimentelor trainice la copiii noștri.

Diferențiere și nuanțare cere întreaga activitatea cu pionierii: să-l avem în față pe copil permanent și să-l presătim psihologic pentru a face următorul pas în viața pe deplin conștientă în organizația U.T.C.

Sîntem la începutul unei noi etape, așa spune, în activitatea organizației pionierilor: avem la bază o experiență care va trebui sintetizată, modelată, întregită pe a măsura noilor cerințe. Cred, de aceea, că e nevoie de o largă activitate publicistică în presa de specialitate și în presa în general, încă de la începutul anului școlar. Să dăm cuvîntul, mai ales, celor care vor lucra direct cu pionierii, deschizînd, poate, tribuna comandantilor de detașament și unitate.

Forurile competente din Ministerul Învățămîntului să abia și ele în vedere ca lecturile pedagogice, discuțiile care au loc între cadrele didactice să abordeze frecvent o tematică în strînsă legătură cu munca pionierescă, iar consfăturile cadrelor didactice să-și înscrie la ordinea zilei neapărat asemenea dezbateri. Cum fiecare student de astăzi care se pregătește pentru cariera de dascăl este în perspectivă un viitor comandant de unitate sau detașament, înnoirile din activitatea pionierescă au în mod necesar implicații și în cursul de pedagogie și în practica pedagogică. E foarte important să nu se întîrzie realizarea acestor decizii. Așa cum nu putem întîrzi în a înscrie în cercetările noastre, în lucrările de diplomă ale studenților o tematică izvoită din cerințele perfectării muncii cu pionierii.

Muntele de sare de la Sălcia Prahova

Foto: AGERPRES

dar a vitregit celelalte stațiuni. Așa că ești nevoit să alergi de la Unitatea 139, unde se găsește aproape în exclusivitate vederea din Mamaia, la alte debite, la librărie pînă cînd constai că timpul a trecut fără folos. Ai de ales două căi, sau renunți să trimiți „Salutări din Eforie nord” sau trimiți ilustrate reprezentînd „Mamaia ori Constanța. Aduni orele petrecute la rînd și observi că ai rămas deficițar la capitolul „timp”.

În acest sens te „ajută” și cofetăriile (cea mai mare parte din ele) datorită sistemului care a fost introdus. În vreme ce personalul și nu pînă la număr, se ocupă cu „stringerea paharelor de pe mese” sau cu stropitul perimetrelor din fața unității, tu consumator ești nevoit să faci un rînd la cafea pentru a să primești bonul, apoi un alt rînd ca să primești prînzul, sîtronada sau înghețata. O asemenea organizare ni se pare în contradicție cu dorința omului venit pe litoral cu intenția de a folosi cu maximum de eficacitate fiecare minut.

Examenul care durează 4 luni în stațiunile de pe litoral se apropie de sfîrșit. La multe din solicitările sale rețeaua comercială a litoralului a răspuns prompt, pozitiv. În curînd factorii care au colaborat la buna funcționare a „sufrageriei” litoralului vor analiza felul în care au trecut acest sever, dar nu fără satisfacții, examen. Acestui bilanț îi sînt destinate și rîndurile de față. Căci terminind actuala stațiune — începe pregătirea asiduă a celei viitoare. Și aceste pregătiri nu pot fi peste decît sub semnul unor exigențe superioare, adică în sincronizare cu reputație ascendentă a litoralului românesc.

- Matematică ● Meta-
- lurgie ● Mecanică ● Me-
- dicină ● AZI ● Agro-
- tehnică ● Chimie
- Biologie ● Matematică
- Metalurgie ● Mecanică

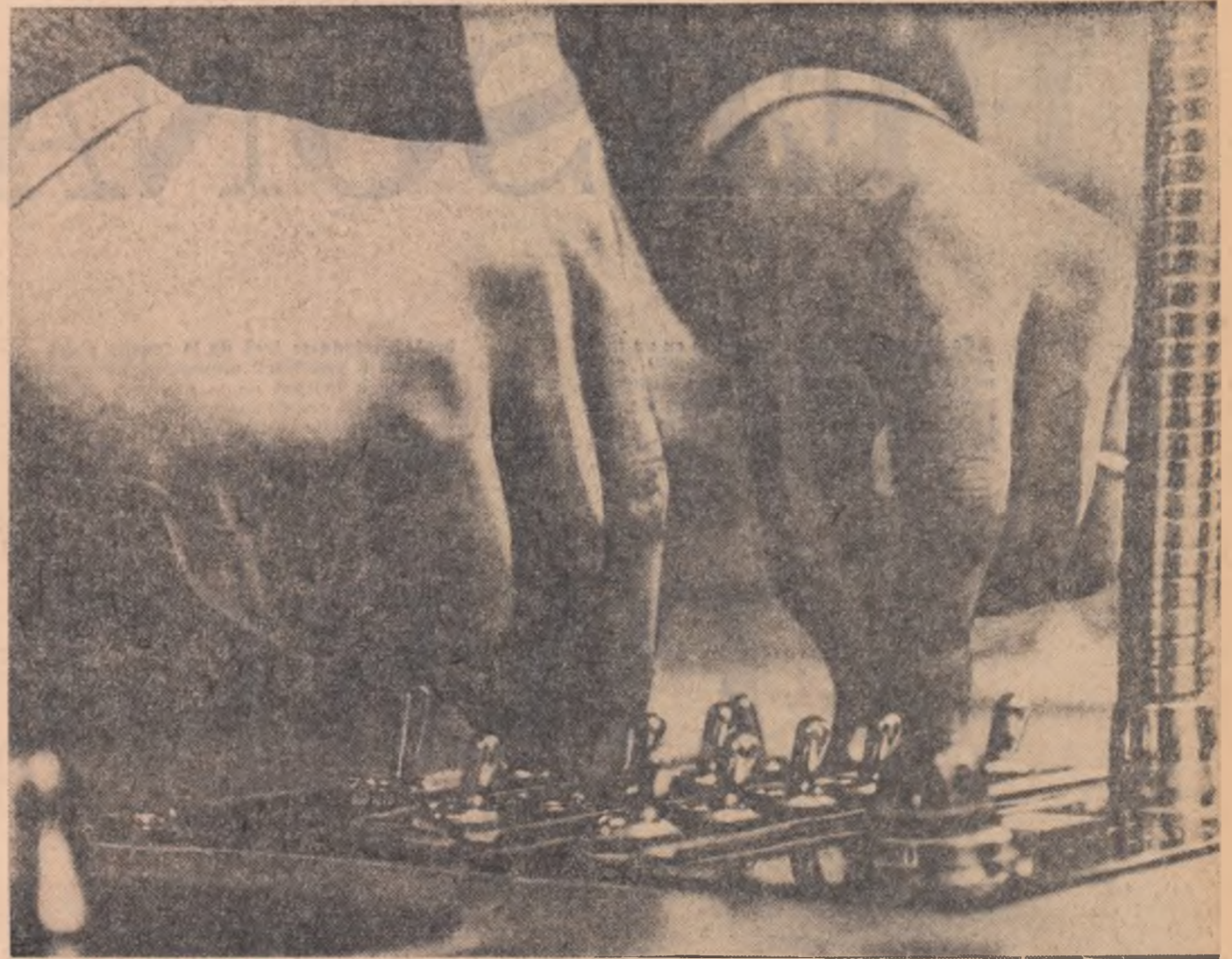
ȘTIINȚĂ ● ȘTIINȚĂ

EFICIENȚA CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

Până nu de mult, despre automată, disciplină modernă cu o predominantă dezvoltare în rindurile științelor tehnice contemporane — se spunea că este „știința viitorului”. Ideea a rămas pe deplin valabilă, dar numai ca definire a unei tendințe azi unanim recunoscută în ceea ce privește căile perfecționării tehnicii în deceniile următoare: într-adevăr, revoluția tehnico-științifică și industrială din epoca noastră anunță automatizarea ca trăsătură principală, caracteristică a producției viitorului. Dar, automatiza, ansamblu al cercetărilor având un atare obiect este de pe acum nu doar o știință a viitorului ci și a prezentului.

Spre a informa cititorii noștri asupra celorva aspecte ale aplicației economice a cercetărilor din domeniul automatizării am solicitat unora dintre specialiștii de frunte ai Grupului de uzine de automatizări să analizeze prin prisma activității lor această problemă de deosebită actualitate și însemnătate. Iată ce ne-au declarat interlocutorii noștri.

- Știința viitorului și a prezentului
- Mărturia legăturii dintre teorie și practică
- O „complicare” aparentă
- Etimologia a două noțiuni noi
- „Magnetofonul” strungului
- Cercetătorul — răspunzător de execuția instalației?

POPA PAUL

(Din Expoziția de fotografii de presă „România pe treptele cincinalului — 1966”)

„Automatizare”

DINAMICA

AUTOMATIZĂRII

Ing.

NICOLAE GHÎȚĂ

director general al Grupului de uzine de automatizări

CRITERIUL CREAȚIEI — PRODUSELE FINITE

Complexul nostru de cercetare, proiectare și producție — constituie o experiență, deja consolidată și verificată pe calea creării legăturilor organizatorice directe între studiile teoretice și aplicațiile lor practice.

Înainte de a ne referi la împlinirea cercetărilor cu aplicațiile productive, câteva date despre grupul nostru. El a fost conceput astfel încât să asigure instalarea de automatizare pentru cele mai diferite obiective industriale: uzine de utilaje sau chimice, furnale și exploantări petroliere, fabrici de încălziminte sau ciment etc., de la concepția acestor instalații și până la montaj și darea în funcțiune. În consecință, în componența grupului au intrat: „Institutul de proiectare de automatizare”, 4 uzine de aparataj (Electromagnetica, Electroaparataj, Electrotehnic și Automatică) și una aflată în curs de construcție la care se mai adaugă o întreprindere specializată în montajul instalațiilor de automatizare.

Se înțelege că unirea în cadrul aceluiași grup a unită-

ților de cercetare, producție și montaj — și totodată colaborarea cu un mare număr de uzine și șantiere beneficiare au pus probleme complicate de coordonare a activității. Centrala grupului de automatizări reprezintă organul de coordonare a planului de cercetare cu cel de producție, a livrării între uzinele grupului și ca ansamblu de furnituri către beneficiari. Apariția complicate a sistemului realizează totuși în ansamblu o mare reducere de cheltuieli neproductive întrucât serviciile de la nivelul centralei înlocuiesc pe cele care altfel ar fi trebuit să funcționeze la nivelul fiecărei întreprinderi din grup.

GRUPUL NOSTRU — SINGURUL DE ACEST TIP DIN TARĂ — NI SE PARE A FI O EXPRESIE A MODALITĂȚILOR MODERNE DE ÎNSUȘIRE A CERCETĂRII, PROIECTĂRII ȘI EXECUȚIEI ÎN MARI COMPLEXE CU O PUTERNICĂ SPECIALIZARE, TENDINȚĂ DOVEDITĂ RODNICĂ PRIN EXPERIENȚA ȚĂRII CU O MARCANTĂ DEZVOLTARE INDUSTRIALĂ.

Să ne oprim acum mai amănunțit la problemele eficienței cercetărilor științifice. Păcarea instalației de automatizare presupune existența în fabricație a unei mari diversități de elemente de automatizare și gruparea acestora în blocuri funcționale și panouri capabile să realizeze anumite comenzi, preluări de informații, decizii în cadrul procesului tehnologic automatizat. Realizarea acestora impune elaborarea nu prin simpla proiectare ci prin cercetare și fabricarea elementelor fizice carei instalații, respectiv prin realizarea în atelierul propriu ale institutului și măsurarea în laboratoarele noastre a performanțelor elementelor sau blocului funcțional și apoi includerea lui în proiect.

Bineînțeles o atare cercetare este sistematic corelată cu nevoile concrete de elemente de automatizare. Pe de altă parte, nu s-a lucrat la împlinirea unei sarcini pentru fiecare cerere, ci s-a căutat să se elaboreze sisteme unitare pentru categorii asemănătoare de regimuri de automatizare. Astfel s-au născut și ulterior

s-au perfecționat Unidin și Unilog. Aceasta a reprezentat o metodă în mod evident superioară, prin orientarea eforturilor științifice spre un singur obiectiv, așadar, prin găsirea unor soluții calitativ superioare și mai economice. În timp ce la înființarea grupului nostru nu existau în țară nici un fel de elemente sau blocuri de automatizare astăzi am ajuns ca din producția internă să acoperim 25-30% din necesarul de instalații de automatizare al fabricilor în construcție. La finele cincinalului în curs, când creșterea producției grupului nostru de uzine va fi de 2,5 ori față de 1960 — vom acoperi peste 75 la sută din acest necesar, aducând atât prin producția directă cât și prin reducerea corespunzătoare a cheltuielilor de investiții, o contribuție importantă la dezvoltarea economică a țării.

Să lăsăm însă faptele să „vorbească”. Iată câteva exemple — desigur incomplete — ale eficienței unora dintre cercetările din I.P.A.:

● În urma introducerii instalației de comandă automată prin înscrisura programului pe bandă de magnetofon, la strungul automat SNA 400 de la Arad se mărește productivitatea muncii cu cca. 200 la sută întrucât strungul nu mai e reglat la fiecare operațiune. Iar însăși programarea se realizează cu relativă obișnuință.

● Instalația de automatizare a cazanelor cu aburi care se livrează Uzinei „Vulcan”, de către „Automatică” reglează presiunea, temperatura, nivelul de apă în tambur, depresiunea în focar.

● La Fabrica de geam tras și laminat de la Scăeni, prin aplicarea instalației de automatizare la cuptoarele de geam tras, geam turnat și recoacere s-a mărit procentul

de geam de calitate de la 6 la sută la 8 la sută și s-a redus consumul combustibilului cu 5 la sută. Economii calculate anual la cele trei secții sînt de circa 500 000 lei.

● La Hunedoara este în curs de realizare poziționarea numerică, prin automatizare a ambului de presare la laminorul bluming 1000 cu aplicația Unilog și Unidin. Soluție originală românească, această importantă aplicație va duce la creșterea productivității de laminare cu 30-40 la sută.

● Tot la Hunedoara se studiază posibilitatea de aplicare a unor alte cercetări importante privind motoarele asincrone.

Aceste câteva exemple arată că reușitele cercetărilor noastre — apreciate și pe plan

internațional — pentru elaborarea simultană a sistemelor Unidin și Unilog cu cele mai mari firme de specialitate din străinătate sau pentru studiile privind motoarele asincrone — se bucură imediat de aplicare în condițiile producției.

Nu e mai puțin adevărat, însă că nevoile industriei noastre socialiste pun în fața sectorului nostru de cercetare și proiectare cerințe și mai mari.

Nu o dată, în Consiliul de coordonare al grupului nostru s-a cerut o mai mare operativitate mai ales în finalizarea cercetărilor nu numai la nivelul ideii ci și la nivel reproductibil, adică al concretizării ideii în proiect și mai departe al realizării și verificării prototipului și predării instalației în mod efectiv.

Noi am criticat și criticăm

intervalele prea lungi între începerea cercetărilor și finalizarea lor.

Cerem elaborarea proiectelor cât mai detaliat, cât mai aproape de execuție, pentru a înlătura dificultățile de montaj și a reduce la minimum necesar asistența tehnică. Fără a considera I.P.A. ca un serviciu de concepție dintr-o uzină — noi socotim că cercetătorii și proiectanții grupului nostru trebuie să se considere răspunzători nu numai pentru soluțiile generale și pentru proiectul și până la execuția instalației de către uzinele grupului.

Eficiența institutului nu poate fi apreciată după un număr de proiecte ci după numărul și calitatea instalațiilor livrate de grupul nostru uzinelor și șantiierelor, întrucât pînă la urmă în hirtie de ozolit ci în produse finite.

Ing.

VICTOR CRĂCIUNOIU

inginer șef la Institutul de proiectare pentru aparataj electro-tehnic și instalații de automatizări.

Esențial-cerințele producției

Dacă grupul nostru în ansamblu prezintă o mare complexitate — înainte de toate prin specificul lui de împlinire a cercetării, proiectării și producției — trebuie spus că și I.P.A. prezintă, de asemenea o mare complexitate. Ea derurge mai ales din tipurile extrem de variate de tehnologii cărora le furnizăm instalații de automatizare.

Sectorul I din cadrul Institutului nostru cel mai direct legat de unitățile beneficiare, este profilat pe probleme privind introducerea automatizărilor în industrie. Din preocupările și realizările acestui sector se pot cita: automatizarea exploantărilor petroliere și uzinelor chimice, a fabricilor de bunuri de larg consum, instalații de automatizare în siderurgie, climatizări de seră, complexe frigorifice, hute textile, mări, silozuri, automatizări complexe, inclusiv introducerea mașinilor de calcul în industrie, irigații etc. Obiectivul acestui sector este ca în strînsă legătură cu cercetările diferitelor ramuri de producție, să rezolve problemele automatizării în condi-

țiile specifice diferitelor tipuri de producție. Existența unui institut unic de proiectare în locul unor ateliere pentru proiectările de automatizare fără unitate în diferite unități de producție reprezintă în mod evident un plus de eficiență, de calitate și economie în același timp.

Începutul paralel cu cercetările efectuate de mari firme de produse pentru automatizare, cercetările unui grup de ingineri de la Institutul de cercetări electro-tehnice de prin 1958-1959 au continuat în cadrul I.P.A. Prin 1960, la Automatică iar din 1963 la Electromagnetica s-au realizat diferite asimilări, experimentări etc. omologarea seriei O a ONIDIN fiind realizată în 1964. Aparatura electronică tranzistorizată pentru acționarea mașinilor electrice denumită UNIDIN (unificat dinamic) este un sistem unificat de reglare a acționărilor electrice cu variate aplicații la generatoare și motoare mari. Printre aplicații se pot aminti cele trei instalații UNIDIN folosite la blumingul 1000 de la Hunedoara încă de doi ani. Instalația e folosită, de asemenea, la Fabrica de țevi sudate sau la Institutul de Cercetări Construcții, pentru instalațiile de verificare a clădirilor la seismicitate.

UNIOLOG, sistem tranzistorizat realizat în atelierul de elemente electronice al I.P.A. și-a găsit, de asemenea, numeroase aplicații la Hunedoara sau asazăz-soarele antrenate, la programarea pentru fabricării sau benzi transportoare în fabricile de încălziminte.

Mă voi oprim mai amănunțit la cel de-al doilea sector de activitate căruiă mă ocup în mod direct. Este vorba de sectorul de asimilări în cadrul căruiă se creează aparate, se pregătesc și se realizează asimilări de aparate sau instalații reproductibile.

Sectorul nostru cuprinde un

atelier de construcții de mașini în cadrul căruiă se rezolvă probleme privind automatizarea mașinilor-unelte.

Atelierul de centrale termice a omologat prototipurile cazanelor automatizate de 10 t abur/h, 50 t abur/h, 100 G. cal; în curs de experimentare se află instalații de același tip pentru cazane de 120 și 420 tone, precum și pentru turbine de 6, 12, 50 M. W.

Atelierul pentru automatizarea hidrocentralelor execută instalații de mare amploare pentru turbinele, generatoarele și echipamentul hidromecanic al centralei de la Porțile de Fier.

În sfîrșit, pe lângă alte ateliere mai amintim atelierul de elemente electro-mecanice care are în studiu problemele aparatului pneumatic pentru automatizări de injector la centralele termice etc.

Dr. ing.
DEATCU EUGEN
șeful sectorului cercetări la I.P.A.

IMPERATIVUL OPERATIVITĂȚII

Este limpede că atât celelalte sectoare ale I.P.A. cât și uzinele din cadrul grupului nostru, prin specificul lor ca instrumente decisive pentru promovarea celor mai noi succeri ale științei și tehnicii în domeniul automatizării — includ cu o pondere variabilă preocupări din domeniul cercetărilor. În mod deosebit însă sectorul nostru și revine obligația să asigure proiecte pentru lucrările reprezentând livrări complexe de instalații de automatizare și proiecte pentru automatizarea proceselor de producție indiferent de ramură.

În lumina obiectivelor stabilite în Congresul al IX-lea al P.C.R., de obiectivele planului cincinal, crește foarte mult amploarea sarcinilor noastre privind atât elaborarea de elemente și echipamente de înaltă tehnicitate de automatizare (cercetările avînd așa cum se vede un caracter direct aplicativ) cât și aprofundarea unui număr tot mai mare de probleme teoretice și de perspective ale automatizării.

Preocupările noastre merg astfel în două direcții principale: pe de o parte, perfecționarea aparatului existent, pe de altă parte, elaborarea de aparatură modernă la nivelul tehnicii mondiale. În mod deosebit, cercetătorii noștri studiază probleme cum sînt: crearea sau perfecționarea unor regulatoare automate cu caracteristici speciale: numerice, neliniare, cu

șanționare ș.a.; crearea unui sistem unificat pentru transmisia și prelucrarea datelor (informații numerice), țineră la curent, perfecționarea și completarea aparatului de automatizare care se asimilează în țară pe bază de licențe. O atenție specială dăm problemelor îmbunătățirii calității aparatelor și instalațiilor de automatizare urmînd indicatori cum sînt: caracterul adecvat proceselor și utilajelor la care se afla automatizarea, cerințele de productivitate economică și calitate a produselor respective, siguranța în funcționare, siguranța la perturbări în transmisie, îmbunătățirea tehnologiei aparatului de automatizare, determinarea științifică a condițiilor și eficienței automatizărilor, elaborarea programelor de automatizare ș.a.

Legătura strînsă dintre cercetările teoretice și aplicațiile lor practice reiese limpede din structura și activitatea laboratoarelor legate de activitatea sectorului nostru: cel de reglatoare electronice se ocupă cu integrarea aparatului de automatizare pe bază de licențe și dezvoltarea ei în strînsă colaborare cu P.M.U.A.E.

Din activitatea laboratorului care elaborează aparatură de telemecanică se putea cita următoarele aplicații: — dispacizarea cîmpurilor de extracție a petrolului și gazelor: prin aplicarea la cca. 450 sonde a aparatului tele-

mecanic A. F. 300 (aflată în producție de serie la Electromagnetica), se depășește operațiiv defecțiunile și se micșorează cu mult pierderile de petrol și gaze.

— la macaraua portuară din Constanța este aplicată radiotelecomanda mașinilor de ridicat.

— se lucrează în prezent la telemecanicizarea transporturilor în comun din București (8-au și instalat experimental sezonierele de trecere a vehiculelor), ceea ce va asigura o mai mare ritmicitate a circulației, precum și înlăturarea mai operativă a defecțiunilor.

— Anul viitor va fi realizat modelul de laborator al aparatului pentru telemecanicizarea stațiilor de tracțiune electrice, necesar pentru centralizarea rețelei I.T.B.

Cît privește cel de-al treilea laborator, cel de elemente cu siguranță mărită, și acesta își concentrează activitatea spre probleme cerute de economia națională.

Menționez, de asemenea, faptul că pentru alegerea soluțiilor optime folosim calculatorul electronic analogic al institutului. Se pare de altfel că țînd șoama de rol însemnat al calculatoarelor electronice în automatizări, în viitor tot institutul nostru își vor reveni sarcini însemnate în această direcție.

Cele de mai sus reprezintă desigur doar o succintă trecere în revistă a celorva dintre realizările cercetărilor ști-

ințifice întreprinse în cadrul I.P.A. și al unora dintre aplicațiile lor în producție.

Aprute din nevoile urgente ale diferitelor ramuri ale economiei care, treptat și în funcție de condiții și eficiență — trec la automatizări parțiale, sau complexe — aceste preocupări s-au caracterizat întotdeauna prin strînsă împlinire a teoriei cu practica, prin grija pentru finalizarea în obiect finit a efortului de gândire, studiu și proiectare. Sîntem conștienți că rezultatelor de pînă acum trebuie să le adăugăm altele mai mari în viitor. O MAI MARE GRIJĂ ÎN SELECȚIONAREA TEMELOR MAJORE DE STUDIU — STRINS CORELAT CU SARCINILE DE PLAN, ÎN-

TENSIFICAREA CERCETĂRIILOR TEORETICE PE LINIILE DEZVOLTĂRII ÎN PERSPECTIVĂ A AUTOMATIZĂRII ÎN FAZA DE EXPERIMENTARE ȘI ÎN CERCETĂRI, LEGĂTURA MAI STRINSĂ CU UNITĂȚILE GRUPULUI ȘI CU CELE BENEFICIARE, APROFUNDAREA PROBLEMELOR SPECIFICE DIFERITELOR RAMURI ÎN CARE APPLICĂM AUTOMATIZĂRIILE — IATĂ CERINȚE PE CARE SARCINILE MARI ALE CINCINALULUI ȘI PLANULUI UNITAR AL CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE NI LE PUN ÎNTRU VIITOR.

- În această pagină
- În această pagină
- În această pagină
- În această pagină
- În această pagină
- În această pagină

Masa rotundă a „Scînteii tineretului”

PERSONALITATEA

Se compară adeseori parcurile cu un inepuizabil rezervor de aer, veritabili „plămîni” ai oraşelor. Este adevărat, influenţa sănătoasă şi liniştitoare a oazelor de natură plantate în peisajul de beton urban nu este de neglijat ea şi contribuţia pe care o aduce la crearea unui microclimat echilibrat. Plecîndu-se însă de la funcţia strict utilitară a purificării atmosferei, noţiunea de parc a început de la o vreme să se confunde cu cea de spaţiu verde, acordîndu-se prioritate capacităţii de a oxigena atmosfera (proprietate de altfel comună pădurilor, livezilor, pajistilor). De aici, o

oarecare tendinţă de a considera parcul numai „spaţiu verde” şi mai puţin un spaţiu natural organizat după criterii ale frumosului. Pentru a reactualiza legile estetice care trebuie să stea la baza organizării şi întreţinerii unui parc, pentru a propune câteva sugestii de îmbogăţire şi eventuală corectare a aspectelor unor parcuri în anotimpurile anilor ce vor urma, am invitat în redacţie specialiştii pe care i-am rugat să-şi exprime opiniile în acest domeniu puţin străbătut: estetica parcurilor.

Se compară adeseori parcurile cu un inepuizabil rezervor de aer, veritabili „plămîni” ai oraşelor. Este adevărat, influenţa sănătoasă şi liniştitoare a oazelor de natură plantate în peisajul de beton urban nu este de neglijat ea şi contribuţia pe care o aduce la crearea unui microclimat echilibrat. Plecîndu-se însă de la funcţia strict utilitară a purificării atmosferei, noţiunea de parc a început de la o vreme să se confunde cu cea de spaţiu verde, acordîndu-se prioritate capacităţii de a oxigena atmosfera (proprietate de altfel comună pădurilor, livezilor, pajistilor). De aici, o

PARCURILOR

Arh. DONOSE VALENTIN (Proiect-Bucureşti).

Nu ştiu dacă aţi trecut în zilele de duminică prin Cişmigiu să vedeţi răspîndite acolo lăzi, butoaie, hîrtii. În fundul grădinii era cîndva un loc pitoresc, cu ochiul acela de apă, un colţ de linişte şi frumuseţe desăvîrşită. S-a făcut acum un parc mare cu gard de plasă, s-au pus nişte păsări. S-a stricat cu această intenţie de colţ zoologic, tot ce a fost gândit cu mult bun simţ înainte.

Au apărut totodată fel de fel de construcţii cu caracter comercial: panouri decorative, altfel de panouri etc. care, după părerea mea, strică aspectul pe care trebuie să-l aibă o grădină. În peisajul acesta imitînd oazele recreative ale naturii orice element nou introdus cere un spirit de discernămint. Să ne uităm, de pildă, la parcul Herăstrău, unde au fost aşezate o serie de statui, pe socluri la care bănuiesc că au participat din nefericire şi arhitecţii. Ba, se mai găseşte la intrare patru bucăţi de tencuială care nu ştiu ce vor să spună. Cred că toată treaba această este legată de un mod de organizare defectuos al administraţiei parcurilor şi grădinilor, care se preocupă de un singur aspect al parcurilor: îngrijirea plantaţilor, a arborilor, arbuştilor, florilor etc. Şi apoi de ce I.C.A.B.-ul trebuie să se ocupe în parcuri de partea de lucruri şi să-şi vopsească lemnişoria într-un albastru strident, cînd de fapt toate lucrurile trebuie să se subordoneze unei viziuni unice? I.R.E.B.-ul are şi el partea lui cu luminile, şi de aceea vopseşte stîlpii după o inspiraţie nefericită. Ca să nu mai vorbim de partea artistică a parcului, prezentată prin statui, busturi, unde sînt alţi beneficiari, poate Comitetul de Stat pentru Cultură şi Artă. Înău de ce cred că ar trebui creat un for unic, care să ia toate aceste probleme în mîna şi să le diriguiească cu competenţă.

Există şi o altă problemă. De parcuri şi grădini se ocupă un personal cu o calificare abia adiacentă specialităţii respective. După cite cunosc, în unele ţări există institute de învăţămînt mediu şi superior, care pregătesc specialiştii în probleme de parcuri. La noi, deocamdată, nu există o pregătire specializată prin şcolarizare, aşa că oamenii care sînt puţin de funcţionalitatea parcurilor sînt foarte diferiţi ca pregătire: arhitecţi, ingineri horticoli, silvicultori, mecanici etc. Arhitectul însă conţine organizaţia teritoriului cunoscînd mai puţin sau deloc problemele de tehnică a grădinăritului. În acelaşi timp de partea horticolă a unui parc, se ocupă ingineri agronomi sau silvicultori care cunosc suficient de bine aspectele tehnice ale problemelor dendrologice, însă prin pregătirea lor sînt total lipsiţi

de cunoaşterea problemelor de compoziţie, de organizare generală a teritoriului.

Asupra personalităţii parcurilor noastre sînt multe de spus. Au fost în istorie cîteva mari idei de realizare a parcurilor. Un asemenea sistem îl reprezintă modul de tratare geometrică, cu o desfăşurare amplă de planuri, de volume, riguros tratate, în care elementul decorativ şi sculptural se îmbină armonios. A existat apoi un contra-curent englezesc, de distribuţie liberă a vegetaţiei, cu mari suprafeţe de peluze, cu intenţia de a aduce naturalul în cadrul unei asemenea piese organizate. A existat şi un sistem mixt de compoziţie atît cu elemente geometrice cit şi cu suprafeţe tratate liber, (exemplu Cişmigiu). Chiar şi parcul Herăstrău îşi menţine o serie de elemente geometrice şi o îmbinare liberă. Cred că se poate face mult pe linia personalităţii parcurilor la noi prin adoptarea unor elemente tradiţionale româneşti. De asemenea, mi se pare că ideea unui parc de distracţie în Bucureşti — la alte dimensiuni şi cu alte idei decît colţul nostru de distracţie din parcul Herăstrău — este o idee demnă de luat în discuţie cu toată seriozitatea.

Ce ar trebui pus într-un asemenea parc, cum ar trebui el rezolvat, este o problemă ceva mai complicată. Un ghid de preţ în această privinţă ar părea să fie folclorul. Pentru un asemenea parc ar trebui cercetată intenţia, modul de comportare şi dorinţele vizitatorilor. Pe măsura vîrstelor a gusturilor, ar trebui rezervate posibilităţi de distracţie variate din care nu trebuie să lipsească jocurile mecanice. În toate lucrurile unde am construit parcuri mi s-a părut că un element specific al nostru, formele de relief. Acestea ne-au condus la ideea realizării unor nivelări, a unor forme expresive. Deci, profitînd de unele forme de relief le-am amplificat şi cite o dată le-am lăsat în opoziţie cu mari suprafeţe de gazon verde. Cînd am avut posibilitatea, am folosit oglinzi de apă, mici lacuri. Aceste lacuri, pe lângă aspectul variat pe care-l dau parcurilor, contribuie la ameliorarea microclimatului bucureştean.

În legătură cu aceasta mi se pare că aproape toate parcurile noastre duc lipsă de finit, de bazine decorative, care nu numai că îmbogăţesc arhitectura şi creează puncte de interes, dar contribuie, cum mai spuneam, la crearea unui microclimat în zona corespunzătoare.

Ing. MILESCU BERTA (Statul popular al Capitalei).

Parcurile au nu numai caracteristici naţionale ci şi amprenta epocilor în care au fost realizate. Dar pentru a crea aceste elemente specifice trebuie să gin-

dim şi să lucrăm într-un colectiv larg. Pentru a realiza un parc cu arbori seculari, trebuie să aşteptăm decenii. El trebuie să fie de aceea împodobit şi cu elemente arhitecturale. În momentul de faţă lipsesc din spaţiile verzi elementele arhitecturale, cum ar fi colonadele etc. La noi, dacă căuţăm bine, în afară de parcul Libertăţii, nu avem asemenea elemente construite.

Arh. DONOSE VALENTIN.

Iar eu consider că este nevoie numai de anumite elemente de utilitate (depozituri de ploaie etc) şi că nu trebuie să se exagereze în această privinţă. Construcţiile într-un parc trebuie drămuite, pentru că de cele mai multe ori acestea au stricat peisajul. Au apărut în parcuri tot felul de ziduri. Pe insula trandafirilor, de exemplu, au apărut pilăstri de piatră şi beton care au stricat tot farmecul acestui loc.

Ing. MILESCU BERTA.

Întreţinerea parcurilor este foarte importantă. Din păcate însă unii specialiştii în acest domeniu nu sînt suficient pregătiţi: grădinarii nu cunosc plantele, nu cunosc caracteristicile lor.

De exemplu, în fostul parc „Coşbuc” a existat un material dendrologic interesant care a fost desfiinţat, cu toate că a trebuit să aşteptăm vreo 15 ani pînă a crescut. Foarte frumoase au fost unele parcuri cum ar fi parcul „Ioanid” care se deteriorază, grădina „Icoanei”, Cişmigiu. Aceste parcuri au fost frumoase, dar încet, am impresia că se deteriorază.

În ultimii ani am construit totuşi spaţii verzi care se impun prin echilibrul şi frumuseţea lor, un exemplu îl constituie parcul din vecinătatea Circului de Stat. A fost îmbunătăţit aspectul Parcului de cultură şi odihnă, s-a refăcut în totalitate parcul Libertăţii. S-au creat spaţii verzi în jurul construcţiilor noi. Trebuie însă să semnalăm că avem în mod permanent spaţii verzi expuse la nesfîrşite săpături (telefoanele, I.R.E.B., I.C.A.B., termoficarea etc. etc).

În Parcul Libertăţii

Foto: I. CUCU

Ing. TOPOR MIHAI — (Institutul de cercetări hortivitecole).

Fiecare parc a reprezentat în momentul cînd a fost creat specificul epocii. În decursul timpului parcurile au suferit însă o serie de transformări. Multe s-au făcut în dauna aspectului estetic. Dacă Cişmigiu a reprezentat un monument al arhitecturii mixte, pe măsură ce înaintea în timp, părerea mea este că personalitatea sa începe să scadă. Mă gîndesc la elementele decorative, cit şi la materialul viu.

Consider că estetiza parcului este reprezentată mai ales prin elementul viu, care este elementul principal al parcului, şi este asigurat de materialul vegetativ, gazon, arbuşti, arbori. Deci elementul vegetativ este cel care pune omul în apropierea frumosului, creează momente de odihnă. Vreau să atrag atenţia că un parc atunci cînd este frumos, devine atrăgător şi este respectat. Cînd un gazon nu este frumos, omul nu-l mai respectă.

O altă problemă importantă o constituie proiectarea unui parc şi totuşi de cele mai multe ori se ajunge ca proiectul să fie făcut de oameni care nu au nici o tangenţă cu amenajarea respectivă. O înţină importantă în ce priveşte îmbogăţirea unui parc cu material viu, este lipsa unor pepiniere specializate.

Tara noastră este recunoscută ca o ţară a florilor, dar cu toate acestea producerea materialului horticol lasă de dorit. În unele ţări

există pepiniere regionale care au sarcina de a produce flori frumoase, de calitate superioară. Institutul nostru, prin specificul său are rolul de a introduce specii noi de flori şi arbuşti. Sînt de părere că pe lângă marile oraşe din ţară să fie organizate pepiniere specializate care să aibă două obiective: pe de o parte, de a exploata fondul de specii din ţară, de a aduce flori din alte ţări, dar şi să selecţioneze plante din flora spontană, dintre care multe au un deosebit aspect decorativ.

Şi acum o propunere. Proiectele de parcuri să fie scoase la concurs, iar colectivele de arhitecţi şi horticultori să colaboreze în acest sens.

MAITEC OVIDIU. — sculptor.

Sînt de acord că parcul trebuie definit operă de artă. Prin aceasta înţeleg în primul rînd eliminarea diletantismului în concepţie. Aş sublinia că în ansamblul preocupărilor şi al evoluţiei de concepţie care se remarcă în toate domeniile în viaţa noastră, în care apare elementul exigenţă şi acesta este semnul cel mai îmbucurător — nu mai putem continua cu practici mesetuşăreşti. Nu există decît marea specialitate care poate rezolva orice problemă. Fără o mare şi profundă specializare, studiu, talent şi dăruire nu se poate rezolva nimic. Există condiţii ca Bucureştiul să devină un parc splendid, dar trebuie ca aceasta să

nu fie numai o simplă dorinţă. În mentalitatea diletantă orice floare este frumoasă şi de ce altă pretenţii şi altă opera de artă. Prin aceasta înţeleg în primul rînd eliminarea diletantismului în concepţie. Aş sublinia că în ansamblul preocupărilor şi al evoluţiei de concepţie care se remarcă în toate domeniile în viaţa noastră, în care apare elementul exigenţă şi acesta este semnul cel mai îmbucurător — nu mai putem continua cu practici mesetuşăreşti. Nu există decît marea specialitate care poate rezolva orice problemă. Fără o mare şi profundă specializare, studiu, talent şi dăruire nu se poate rezolva nimic. Există condiţii ca Bucureştiul să devină un parc splendid, dar trebuie ca aceasta să

Indu-i cadrul necesar îl obligi să se poarte ca atare. De ce cetăţeanul merge peste gazon? Tă-i o alee care merge spre trîmvai şi nu va mai trece peste gazon. Deci proiectantul trebuie să aibă în vedere căile de acces.

Se mai poate face încă mult pentru realizarea unei ambiante diferite în parcuri, după anotimpul anului. S-a gîndit oare pînă acum cineva la aspectul de iarnă al unui parc?

Am văzut recent un proiect al parcului Herăstrău. Are multe aspecte bombastice: plantarea coloanelor lui Brâncuşi, crearea unei zone a muzicienilor etc. Mai există o raclă, după părerea mea: prea multe moaşe. Asta se pare că este problema cea mai dificilă.

Şi, în sfîrşit aş vrea să mă răfuiesc cu concepţia aceasta a parcului compus din flori, flori şi iar flori. Mi se pare o concepţie îngustă, primitivă. Este nevoie de a se declanşa o mentalitate mai elevată despre parc.

parcurilor să se prevadă terenuri de sport, terheruri pentru joaca copiilor etc.

6. Să se realizeze în Bucureşti şi în alte mari oraşe ale ţării parcuri moderne de distracţie atît pentru copii cit mai ales pentru tineret.

7. Să se creeze pepiniere cu plante perene din flora spontană a ţării.

8. Să se evite abuzul floral care adeseori se traduce printr-o adevărată „beţie inexpressivă de culori”.

9. Studiarea posibilităţii înfiinţării unei şcoli de nivel mediu care să pregătească tehnicienii horticultori cu specialitate în domeniul îngrijirii parcurilor.

10. Folosirea mai îndrăzneţă a unor elemente tradiţionale româneşti în concepţia organizării şi amenajării parcurilor.

11. Să existe o concepţie unitară şi calificată în privinţa decorării parcurilor cu lucrări de artă. Să se creeze sculpturi pentru un loc anume dintr-un parc anume şi nu lucrări de serie care să fie aşezate unde s-ar găsi vreun loc.

12. Înstituirea unor concursuri pentru proiectarea noilor parcuri.

DE NOTAT, DE REȚINUT

realizată de ATANASIE TOMA

Vizita în Grecia a președintelui Consiliului de Miniștri Ion Gheorghe Maurer

(Urmează din pag. 1)

bucuroși de faptul că vom putea deveni împreună cu Excelențele Voastre fondatorii unei noi ere în relațiile greco-române.

În numele poporului grec și al guvernului regal, urez Excelenței Voastre, domnule președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste României, și Excelenței Voastre, domnule ministru al afacerilor externe, bun venit în Grecia!

În cuvântarea de răspuns, președintele Consiliului de Miniștri al României, Ion Gheorghe Maurer, după ce a mulțumit gazdelor pentru amabila invitație de a vizita Grecia a spus:

„Venind în țara dv. aducem poporului grec mesajul de prietenie al poporului român, animat de dorința sinceră de a căuta împreună cu Excelența Voastră, domnule președinte, drumuri noi și noi colaboratori, căile și mijloacele de promovare a relațiilor tradiționale de bună vecinătate dintre țările noastre.

Așteptăm cu interes convor-

birile pe care le vom avea cu Excelența Voastră și vizitele care ne vor oferi posibilitatea să admirăm vestigiile trecutului legendar al eroicului popor elen și să cunoaștem preocupările și activitatea sa prezentă, consacrată progresului și prosperității patriei.

Încheiere, președintele român a mulțumit pentru primirea prietenoasă făcută.

Șefii guvernelor celor două țări s-au întretinut cordial în salonul oficial al aerogării.

Răspunzând la întrebările ziariştilor, președintele român a arătat că a venit în Grecia cu dorința sinceră de a stringe legăturile de prietenie și cooperare dintre cele două țări, ceea ce corespunde nu numai intereselor ambelor popoare, ci și îmbunătățirii continue a atmosferei în regiunea balcanică. Exemplul colaborării dintre țările noastre, a adăugat șefii guvernului român, poate servi și la îmbunătățirea climatului internațional.

De la aeroport, oaspeții români, însoțiți de persoanele oficiale venite în întâmpinare, s-au îndreptat spre reședința ce le-a fost rezervată.

Depunerea unei coroane de flori la Monumentul eroului necunoscut

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, însoțit de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Mircea Bălanescu, ambasadorul României la Atena, și de ceilalți membri ai delegației, a depus miercuri după-amiază o coroană de flori la Monumentul eroului necunoscut din Atena.

Pe platforma din fața monumentului, fanfara militară a intonat imnurile de stat ale celor două țări.

După depunerea coroanei de flori, președintele român a trecut în revistă garda de onoare.

Vești din R. D. Vietnam

ÎN POFIDA reorganizării producției în raport cu necesitățile luptei împotriva acțiunilor agresive ale S.U.A., industria locală din R. D. Vietnam continuă să se dezvolte.

În primul semestru a.c., producția globală a rămas aproximativ la același nivel ca anul trecut, dar la numeroase produse din sectoarele agricole, industrial, transporturi și comunicații, volumul producției a crescut de la 5 la sută la peste 37 la sută, în comparație cu perioada corespunzătoare a anului trecut.

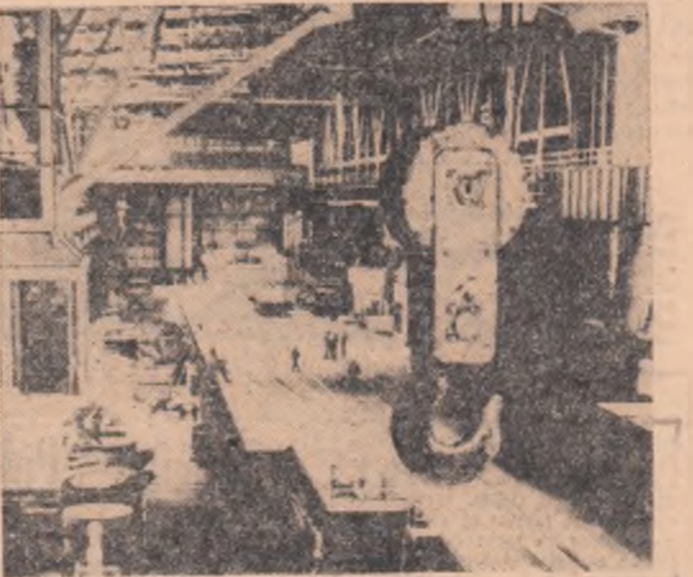
Într-o serie de provincii, frecvent bombardate de aviația americană, ca Quang Binh, Thanh Hoa, Ha Tinh, precum și în provinciile din regiuni de munte, ca Hao Binh și Yen Bai, întreprinderile industriale locale au obținut totuși o producție sporită. La Hanoi, Haifong, Nam Ha și Thanh Hoa, industria locală a fost readaptată pentru a face față nevoilor crescânde, atât locale cât și ale altor regiuni din Vietnamul de nord.

ÎN ULTIMII cinci ani, peste un milion de oameni ai muncii au participat la mișcarea pentru dezvoltarea raioanelor de munte; suprafața terenurilor însămânțate a crescut cu 350.000 ha; au luat ființă numeroase baze și centre economice care s-au specializat în diferite culturi agricole. În unele districte a luat o mare dezvoltare cultivarea bambacului. În ajutorul raioanelor de munte au venit peste 630.000 de țărani, membri ai cooperativelor agricole de producție din diferite regiuni.

ÎN ULTIMII ANI, în provincia Hun Yei, una din principalele producătoare de orez din țară, au fost valorificate o serie de terenuri aride. În acest scop au fost construite numeroase canale de irigație. Ca rezultat, producția de orez a sporit considerabil. Fiecare cooperativă agricolă dispune în prezent de mașini pentru decorticarea orezului, cit și de mașini pentru pregătirea nutrețului pentru vite. Datorită folosirii pe scară largă a mașinilor de treierat, anul trecut lucrările agricole de toamnă au fost terminate la timp. Numai în satul Hiep Cuong din districtul Kim Dong, prin utilizarea mașinilor de treierat, pe o suprafață de 686 ha., s-au economisit 3.177 de zile-muncă.

Colectivul Combinatului metalurgic din Kremikovi se pregătește să întinpe Ziaua Națională a Bulgariei, 9 septembrie, cu noi succese în producție. Noua secție de convertizoare a și început să producă oțel. În fotografie: vedere din secția de convertizoare

ÎN APROPIEREA CERCULUI POLAR

În apropierea cercului polar, în apele Oceanului Înghețat se găsește o mică așezare de pescari norvegieni — 150 oameni, locuind în 50 de căsuțe. Ei prelucurează batogul trăind în mijlocul mirosului de pește, mîncînd pește, plîmbîndu-se la umbra peștelui pus la uscat și folosind oasele de pește pentru a-și împodobi locuințele. În fotografie: Uscarea batogului.

Uriașul tablou electric instalat în incinta bursei newyorkeze s-a aflat spre sfîrșitul ședinței de luni într-o întînire de peste zece minute în înregistrarea tranzacțiilor încheiate. Pachetele de acțiuni își schimbau proprietarii într-un ritm amețitor. Prețurile valorilor industriale negociate scădeau. La închiderea ședinței corespondentul financiar al agenției U.P.I. relatează: „Bursa a suferit cel mai puternic recul din cursul anului iar valorile negociate au înregistrat o pierdere de peste 10 miliarde dolari”.

Fenomenul de „eroziune precipităată a valorii acțiunilor”, după cum se exprimă ziarul „THE CHRISTIAN SCIENCE MONITOR”, s-a accentuat în ultimele două săptămîni după ce s-a manifestat o curbă permanent descendentă de la începutul acestui an. La mijlocul lunii februarie „boom-ul economic” din S.U.A. s-a reflectat la bursa din Wall Street prin atingerea cotei-record de 1.000 a indicelui valorilor industriale Dow Jones. Luni, același indice arăta numai 767,03 puncte — cel mai coborîț nivel de la 2 ianuarie 1964. Și această în condițiile în care, potrivit agenției U.P.I., „negociatorii din Wall Street manifestă asigurată tendință de a lua sfîrșit”.

Cerurile economice americane sînt de acord în a aprecia că ultimele scăderi de la bursa din New York reflectă o stare de confuzie în economia S.U.A. Potrivit părerii unor specialiști, „semnalul” vinzării precipitate a fost dat de fostul președinte american Truman care a avertizat că sporirea dobînzilor bancare va duce la o nouă recesiune. Încercările preșe-

INSEMNAȚII DIN R. P. UNGARĂ

Luneta mișcată îndemnativ se rotește în jurul axei sale, încercînd parca să cuprindă printr-o singură îmbrățîșare a ochiului său miraculos întreaga boltă cerească. Pe o hartă a cerului, o mină notează de zor un nou meteorit ce alunecă luminos pe ecranul nopții bătut parca în smaragd. Sînt trecute coordonatele cereștii, stelele apropiate...

Cel ce desfășoară activitatea de astronom cercetător nu este altcineva decît Zoltan Imre, un pușoi de 14-15 ani, elev în clasa a VIII-a a unui liceu budapestan. Și la fel ca el, în seri senine de vară ori toamnă, zeci și zeci de elevi și școlari din capitala ungară, bucurîndu-se de gîzduirea primoniore a „Observatorului astronomic popular Urania”, vin aici și-și petrec nenumărate ore plăcute, deosebit de utile.

La rîndul nostru am fost tentați să cunoaștem activitatea acestui observator astronomic despre care am auzit că este vizitat anual de peste 25.000 de persoane, majoritatea fiind tineri muncitori, elevi și școlari, studenți. Cel ce s-a oferit să ne fie ghid a fost academicianul dr. György Kulik, directorul observatorului. În 1946, în dorința de a contribui la răspîndirea organizată a unor cunoștințe de astronomie mai cu seamă în rîndul tineretului, acad. Kulik a luat inițiativa înființării observatorului „Urania” care odău cu trecerea anilor a căpătat o tot mai mare popularitate printre tinerii budapeșteni și din întreaga Ungarie.

Evident, observatorul se află la dispoziția oricui doarece să-l viziteze sau se interesează de vreo problemă legată de astronomie... Ascensiunea cea mai grea înspre stele o facem însă împreună cu sute de elevi și școlari din oraș, care participă în mod frecvent la diferite cercetări și expuneri științifice, pe care le anunțăm din vreme.

Aflăm că observatorul întreprinde legături cu zeci de cercuri de astronomie din școli medii. Anul trecut a fost organizat un curs în cadrul căruia s-au ținut 70 de expuneri pentru tinerii ce doresc să capete diploma de „lector astronom popular”. Aproape 100 de tineri do-

ceva: directorul observatorului, doctor în științe astronomice, în cei 13 ani de activitate științifică a descoperit 84 de asteroizi noi și două comete. De altele rezultate: cercetătorilor sale științifice au fost publicate în străinătate în peste 250 de lucrări.

Într-o altă încăpere a observatorului distingem o febrilă muncă editorială: cu spalte, manuscrise, corecturi... Aici se scoate publicația lunară „Cercul și stelele”, revistă de știință popularizată în domeniul astronomiei. Exemplele frumoșii sînt ispititoare: subiecte atractive, multe desene și fotografii, articole încălțate de academicieni dar și de tineri cercetători, elevi și școlari.

Casa tinerilor astronomi

vedind cunoștințe bogate au putut trece probele examenului de la sfîrșitul anului și au devenit conducători ai unor cercuri astronomice din școli.

De pe cupola clădirii observatorului se vede panorama Budapeștii cuprînd între Podul de lanțuri și Podul Elisabeta. Aici se află aparatul principal de observație — un telescop de dimensiuni apreciable, protejat de o cupolă metalică.

De aici facem observații asupra corpurilor cereștii... Includiv asupra cometei Kulik... completează un tînar care intervine în discuție binevoitor. Astfel aflăm încă

„Perspectivele observatorului sînt dintre cele mai ferice. Ni se arată terenul viran din apropiere pe care, începînd din 1968, va începe construcția unui mare Planetarium ce va fi gata în 1970. Principalele aparate de observație au și fost comandate la Jena. Cupola Planetarium-ului va prezenta 6.000 de stele într-o evoluție de mai multe mii de ani, cu ajutorul unor proiectoare de construcție ingenioasă.

Pe drept cuvînt, printre tinerii din Budapeșta observatorului „Urania” sînt de numărat „Casa tinerilor astronomi”.

CAROL ROMAN

Greva studenților argentinieni

Potrivit relațiilor ziarului argentinian „Razon”, în orașele Rosario, La Plata și Cordoba, continuă grevele și manifestațiile studențesca în semn de protest împotriva amestecului autorităților în viața universitară. Aproximativ 50 de studenți de la Universitatea din Cordoba au intrat în cea de-a 13-a zi de greva foamei. Deși autoritățile intervin, silindu-i pe

participanții la mitinguri să se împrăștie și operînd arestări în rîndul studenților, pînă în prezent situația din instituțiile de învățămînt superior argentinien nu a putut fi normalizată. Același ziar menționează că 50 de studenți de la Universitatea din La Plata au fost arestați, majoritatea lor sînt condamnați la cîte 30 de zile închisoare.

PE SCURT

La 31 august, în sîncrînăutul cu afaceri ad-interim al Republicii Socialiste România în U.R.S.S., Titus Sînu, a oferit o masă, cu prilejul încheierii vizitei pe care a făcut-o în Uniunea Sovietică delegația de cineaști români, în cadrul „Zilelor culturii românești”. Au participat V. E. Baskakov, prim-vicepreședintele al comitetului pentru cinematografie de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., V. N. Surin, directorul studiourilor „Mosfilm”, membrii delegației de cineaști români și cineaștii sovietici din echipa care a realizat coproducția româno-sovietică „Tunelul”, colaboratori ai ambasadei. Masa s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

Agenția B.T.A. anunță că în seara zilei de 31 august, Todor Jivkov, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, a oferit o recepție în cinstea participanților la primul Congres Internațional de studii balcanice și sud-est europene. În toastul rostit la recepție, Todor Jivkov a subliniat că Congresul s-a desfășurat în condițiile unei atmosfere creatoare și a fost un congres al colaborării prietenești.

Ieri, șeful statului cambodgian, prințul Norodom Sihanouk a oferit un dineu în cinstea președintelui Franței, Charles de Gaulle, care întreprinde o vizită oficială în Cambodgia.

Tot ieri, generalul de Gaulle a avut o învedere cu Nguyen Thong, reprezentantul R. D. Vietnam la Pnom Penh.

AGITAȚIE LA BURSĂ

acordate de principalele bănci americane au scăzut. Indicele prețurilor de consum a crescut în luna iulie cu 0,4 puncte, ajungînd la 113,3 față de 100 în perioada 1957-1959. În regiunea New York prețurile la alimente și transporturi au crescut cu 5 la sută. În același timp, eforturile administrației Johnson de reducere a deficitului balanței de plăți nu au reușit să ducă la suprimarea deficitului comerțului exterior. Dacă ritmul actual se va menține — apreciază experții economici — deficitul la sfîrșitul anului riscă să depășească două miliarde dolari. „Școala noastră” a declarat ministrul de finanțe Henry Fowler — este de a ajunge la echilibru. Dar — a recunoscut el — costul

războiului din Vietnam face această sarcină extrem de dificilă.

Cu toate că există incertitudini asupra măsurilor pe care intenționează să le promoveze guvernul — despre care se consideră că vor fi anunțate abia după alegerile pentru Congres din noiembrie — se crede că acestea vor prevedea o sporiere a impozitelor și instituirea unui control asupra salariilor și prețurilor. Aceasta în condițiile în care, potrivit datelor publicate de „TIMES” în cursul administrațiilor Kennedy și Johnson profiturile monopolurilor au crescut cu 83 la sută, în timp ce salariile cu numai 17 la sută.

I. RETEGAN

Dineu oferit de primul ministru al Greciei

Miercuri seara, primul ministru al Greciei a oferit un dineu în onoare președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

La dineu au participat persoanele care însoțesc pe șeful guvernului român, precum și membri ai Ambasadei române la Atena.

Din partea greacă au luat parte D. Pappas, președintele Parlamentului, I. Tombas, ministru al afacerilor externe, T. Papatheanadis, mareșalul palatului, K. Mitsotakis, ministrul coordonării economiei, E. Kothris, ministrul comerțului, I. Yamas, ministrul comunicațiilor, T. Rentis, ministrul adjunct al afacerilor externe, P. Canopoloul, președintele partidului E.R.E., S. Markezinis, președintele Partidului progresist, I. Tsirimokos, fost premier, I. Lliou, șeful grupului parlamentar al Partidului E.D.A., E. Gouras, ambasador, A. Argyropoulos, ambasadorul Greciei la București, și alte persoane oficiale.

În timpul dineului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate, președintele grec, Stephanos Stephanopoulos, și premierul român Ion Gheorghe Maurer au rostit toașturi.

Adresînd o urare de bun venit președintelui Consiliului de Miniștri al României și persoanelor oficiale române care îl însoțesc, premierul grec, Stephanos Stephanopoulos a spus:

Cu mare bucurie vă primim în această seară printre noi. Dumneavoaștra reprezentați, cu noblete și demnitate, o țară cu care Grecia nu a avut decît legături ferice. Se vorbește frecvent de prietenia tradițională greco-română și nimic nu ar putea fi mai adevărat.

Cele două popoare ale noastre au legături ale căror izvoare urcă din primele secole de istorie ale civilizației umane. Țara Dv., avînd în vedere poziția sa geografică, a cunoscut vitregia timpurilor și a triumfat. În secolul trecut, evenimentele de o importanță primordială pentru istoria contemporană a țărilor noastre ne-au apropiat și mai mult. Într-adevăr, noi ne amintim cu recunoștință că revoluția noastră pentru independență a putut găsi în repetate rînduri un nobil refugiu în România, iar mai tîrziu, chiar legături de alianță au venit să se adauge la acest patrimoniu de comunitate și afinități.

Am dorit ca numai în cîteva cuvinte să dau imaginea marilor trecut al relațiilor greco-române. Astăzi țările noastre aparțin unor orînduiri sociale diferite. Între Regatul Greciei și Republica Socialistă România nu poate fi și nu trebuie să fie vorba numai de problema continuării legăturilor de prietenie tradițională între cele două popoare ale noastre. Grecia a suferit prea mult, pentru a nu fi dobîndit experiența a ceea ce înseamnă războiul, de orice fel ar fi el. Ea se declară pentru pace cu justiție, destindere internațională, înțelegere reciprocă și cooperare tuturor țărilor, pentru bunăstarea omenirii.

Credincioasă principiilor Cartei O.N.U. și alianțelor sale, Grecia este gata să dezvolte pe bază de avantaj reciproc relațiile economice, co-

merciale, științifice, culturale etc., cu toate țările, oricare ar fi sistemul lor social, cu condiția ca principiul neintervenției în afacerile altuia să fie observat cu strictețe.

Am urmărit îndeaproape succesele Republicii Socialiste România în domeniile economic și social, precum și aspirațiile sale spre un viitor strălucit.

Grecia și România putînd să dea și să ia în mod reciproc, fie în domeniul material, fie în acel spiritual, sînt în măsură să contribuie la consolidarea păcii în această regiune a lumii.

Sînt convins că vizita Excelenței Voastre va marca o mare etapă în relațiile greco-române și va constitui un sprijin din cele mai pozitive pentru rezolvarea problemelor bilaterale în suspensie, pentru ca noi să putem deveni fondatorii unei noi ere în relațiile dintre cele două țări ale noastre.

Cu această arzătoare speranță, ridic paharul pentru progresul și prosperitatea poporului român; în sănătatea Excelenței Sale, domnule Președinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România; pentru sănătatea și fericirea Dv. personală domnule președinte și domnule ministru.

Mulțumind premierului grec Stephanopoulos pentru cuvintele adresate, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a spus:

Vă rog să primiți expresiunea sentimentelor noastre de adevîncă mulțumire pentru cuvintele calde, prietenești, pe care le-ați rostit la adresa poporului român, precum și pentru primirea ce ne-ați făcut. Vă sîntem recunoscători pentru prilejul ce ne-ați oferit de a ne afla aici, în mijlocul Dv., pe pămîntul străvechi al Iade, unde s-a născut și a înflori una din primele civilizații ale continentului european.

Legăturile dintre popoarele noastre au rădăcini în trecutul îndepărtat al istoriei. Cu milenii în urmă, strămoșii noștri au avut intense contacte și schimburi economice și culturale care au făcut ca vechea cultură elenă, ajunsă pînă la Dunăre și în partea de apus a Mării Negre, prin vestitele orașe Tomis, Callatis, Histria, să răspîndească lumina sa și pe pămîntul geto-dac.

În decursul timpului, între popoarele noastre s-au statonit relații de prietenie, cimentate printr-o permanentă circulație de valori materiale și spirituale.

Strînsle legături istorice dintre poporul român și poporul grec constituie, după părerea noastră, un puternic imbold pentru dezvoltarea colaborării de astăzi dintre România și Grecia.

Ați avut amabilitatea, Domnule prim-ministru, să roștiți cuvinte de pretuire a succesorilor României socialiste în dezvoltarea sa economică și socială. Între de peste două decenii, poporul român a depus eforturi perseverente pentru înființarea unui program de dezvoltare multilaterală a țării, avînd la bază industrializarea ca factor hotărîtor pentru asigurarea progresului economic, științific, cultural și social, pentru consolidarea Independenței și suveranității

țării. Datorită acestor eforturi, România are astăzi posibilități care îi permit să satisfacă nevoile sale interne și să participe tot mai activ la schimbul de valori materiale și spirituale între țări.

Ne sînt cunoscute și urmările cu interes eforturile făcute și progresele obținute de Grecia pe calea dezvoltării sale multilaterale, a realizării unor obiective industriale și economice care să valorifice resursele de materii prime ale țării, în modernizarea turismului și utilizarea din plin a mărfurilor trecutului și a frumuseților Greciei contemporane.

Nutrim convingerea că, punînd la baza relațiilor noastre respectul mutual al suveranității și independenței, egalitatea în drepturi și neamestecul în treburile interne, avem posibilități din cele mai largi ca, prin eforturi comune, să dezvoltăm legăturile și schimburile în toate domeniile în interesul ambelor țări, contribuînd astfel la întărirea păcii și colaborării în regiunea Balcanilor și în întreaga lume.

Pacea preocupă astăzi, mai mult ca oricînd, popoarele lumii. Alături de multe alte țări, hotărîta să-și aducă contribuția sa demnă la nobila cauză a păcii, România depune eforturi consecvente pentru promovarea înțelegerii și colaborării între state, prin respectarea strictă a dreptului popoarelor de a-și hotărî singure soarta fără amestec din afară, în conformitate cu normele unanim admise ale dreptului internațional și cu principiile Cartei O.N.U.

Situația internațională actuală, care îngrijorează tot mai mult popoarele, așează pe prim plan dreptul și răspunderea fiecărui stat, fie el mare sau mic, pentru rezolvarea problemelor lumii contemporane.

Incredințat că întărirea păcii și asigurarea unui climat de înțelegere și cooperare în Balcani sînt strîns legate de lărgirea și consolidarea relațiilor bilaterale dintre țări, guvernul român acționează perseverent pentru dezvoltarea colaborării cu fiecare țară din această regiune și este bucuros să vină în întîmpinarea tuturor eforturilor ce se fac în această direcție.

Cu aceste gânduri propun să ridicăm paharul pentru fericirea și bunăstarea poporului grec; pentru sănătatea Majestații Sale Regelui Constantin; pentru sănătatea Dv. Domnule prim-ministru, pentru fericirea tuturor celor prezenți.

Cu prilejul vizitei oficiale în Grecia a președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, primul ministru al Greciei a oferit o recepție în saloanele hotelului „Grande Bretagne”.

La recepție au luat parte membrii delegației române, membri ai guvernului grec, șefii ai partidelor politice, deputații oameni de artă și cultură. Au participat, de asemenea, șefii ai misiunilor diplomatice acreditații la Atena și alți membri ai corpului diplomatic. Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.